

Posłaniec św. Brunona

Nr 244

06 listopada 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Przyjaciele Oblubieńca

Wspólnota Przyjaciele Oblubieńca wpisuje się w nurt nowych wspólnot w Kościele Katolickim, które wyrosły z doświadczenia Odnowy Charyzmatycznej. Wspólnota narodziła się w 2010 roku dzięki spotkaniu i współpracy Wspólnoty Charyzmatycznej z Ożarowa Mazowieckiego oraz ks. Krzysztofa Kralki SAC – Dyrektora Pallotyńskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji. Ożarowska Wspólnota Charyzmatyczna zawiązała się w parafii w grudniu 2004 roku po Seminarium Odnowy Wiary. Dnia 13 kwietnia 2010 roku Wspólnota przyjęła imię Przyjaciele Oblubieńca, której patronem jest Jan Chrzciel, przyjmując jednocześnie określoną misję. Wspólnota gromadzi katolików wszystkich stanów – świeckich żyjących w małżeństwach lub samotnie, młodzieź i studentów, kleryków, braci i siostry konsekrowane oraz księży – w jedyną rzeczywistość, będącą obrazem Ludu Bożego w jego jedności i różnorodności powołań. Jej członkowie mają wspólne pragnienie rozkochiwania ludzi w Jezusie Chrystusie. Osoby należące do Wspólnoty tworzą duchowe przymierze katolików, którzy pragną odpowiedzieć na nakaz Misyjny Jezusa Chrystusa (*por. Mk 16, 15-20; Mt 28, 18-20*) oraz na wezwanie Kościoła do podjęcia dzieła Nowej Ewangelizacji (*por. RM 2,3,5*). Spotykamy się w każdy czwartek o godzinie 18:00 w kościele na Mszy Św., wspólnej modlitwie, konferencji i dzieleniu w grupkach.

Poprzez formację ewangelizatorów Wspólnota pragnie umacniać Kościół oraz budzić świadomość powszechnego powołania chrześcijan do głoszenia Ewangelii.

Formacja Członków Wspólnoty opiera się na:

- codziennej medytacji Słowa Bożego;
 - spotkaniu modlitewnym odbywającym się raz w tygodniu i zawierającym w sobie: dzielenie w małej grupie, konferencje i modlitwę;
 - sesjach formacyjnych odbywających się co dwa miesiące i obejmujących tematy z dziedziny: psychologii, duchowości i nauczania Kościoła – prowadzonych przez zapraszanych gości;
 - kursów ewangelizacyjnych i rekolekcji formacyjnych;
 - uczestnictwie w życiu sakramentalnym parafii.
- Przyjaciele Oblubieńca włączają się w życie parafii poprzez wielorakie dzieła:
- comiesięczna Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie;
 - oprawa Mszy Świętej niedzielnej raz w miesiącu wraz z wieczorem chwały;
 - czuwania w wigilię Święta Miłosierdzia Bożego;
 - czuwania w wigilię Zesłania Ducha Świętego;
 - przygotowywanie ołtarza na procesję Bożego Ciała;
 - głoszenie świadectw doświadczenia wiary osobom przygotowującym się do sakramentu małżeństwa, bierzmowania, rodzicom dzieci pierwszokomunijnych;
 - i wiele innych posług mających na celu ożywianie życia parafii.

Wspólnota pracuje obecnie nad spisaniem swojej duchowej drogi oraz zasad życia i formacji, które stanowiąc będą regułę Wspólnoty i podstawę do jej kościelnego zatwierdzenia. W chwili obecnej każda wspólnota podlega proboszczowi parafii przy której istnieje. Moderatorem Generalnym Wspólnoty jest ks. Krzysztof Kralka SAC – Dyrektor Pallotyńskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji, a siedzibą biura Wspólnoty jest Lublin.

W naszej parafii administratorami wspólnoty są Anna i Marcelin Przesław, a pasterzem wspólnoty jest ksiądz Michał Wyszyński.

Ewangelia wg Św. Łukasza (Łk 20,27-38).

Podeszło do Jezusa kilku saduceuszów, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i zagadnęli Go w ten sposób: Nauczycielu, Mojżesz tak nam przepisał: Jeśli umrze czyjś brat, który miał żonę, a był bezdzietny, niech jego brat weźmie wdowę i niech wzbudzi potomstwo swemu bratu. Otóż było siedmiu braci. Pierwszy wziął żonę i umarł bezdzietnie. Wziął ją drugi, a potem trzeci, i tak wszyscy pomarli, nie zostawiwszy dzieci. W końcu umarła ta kobieta. Przy zmartwychwstaniu więc którego z nich będzie żoną? Wszyscy siedmiu bowiem mieli ją za żonę. Jezus im odpowiedział: Dzieci tego świata żenią się i za mąż wychodzą. Lecz ci, którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym i w powstaniu z martwych, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić. Już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania. A że umarli zmartwychwstają, to i Mojżesz zaznaczył tam, gdzie jest mowa "O krzaku", gdy Pana nazywa Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba. Bóg nie jest [Bogiem] umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją.

* * * * *

WIARA USUWA KAMIEŃ GROBOWY

Jakie myśli wirowałyby w naszych głowach, gdybyśmy stanęli nad własnym grobem? Czy byłby to żal nad minionym życiem? Ból z powodu poplątanych relacji? Radość z sukcesów? Szczęście z nadziei na wieczne życie? Oczekiwanie na zmartwychwstanie ciała w dniu ostatecznym? Pytania te mogą być termometrem sprawdzającym, do jakich wartości zmierza gorączkowy maraton naszej codzienności. Do niekończącego się życia czy raczej do końca życia? Kluczowym drogowskazem, który pomaga nam obrać szczęśliwy kierunek, jest wiara. Święty Paweł stwierdza, że „nie wszyscy mają wiarę” (II czytanie). **Saduceusze odrzucili wiarę** w nieśmiertelność duszy i zmartwychwstanie ciała. Podejmowali dialog z Jezusem, ale po to, aby wykazać Mu swoje racje. Skrupulatnie przestrzegali Prawa, ale po to, aby w doczesności pozyskać sobie nagrodę (Ewangelia). Natomiast **męczennicy**, przywołani w dzisiejszym drugim czytaniu, **głęboko wierzyli w Boga**, który ich „wskrzesi i ożywi do życia wiecznego”.

Ze zdumiewającą odwagą oddali życie doczesne w imię wierności Bogu. A co mówił Jezus? Głosił, że życie ziemskie nie jest ostatecznym celem człowieka, że jest „świat przyszedły”, że „umarli zmartwychwstają” i „żyją dla Boga”, a On jest „Bogiem żywych” (Ewangelia). **Bóg ożywia człowieka i wszelkie dobro, które w nim umarło, ale musi spotkać się z aktem wiary.** Największą stratą byłoby przetrwanie niewiarę zatoczył przed Bogiem kamień do własnego grobu. Nie istnieje taki grób, z którego Bóg nie mógłby wskrzesić do życia. Trzeba tylko odsunąć kamień od wejścia, a dokonuje się to przez akt wiary.

* * * * *

Anioł Pański: Jezus nie karci Zacheusza, ale dostrzega w nim dobro (30.10.2016)

(...) Czasami staramy się poprawić i nawrócić grzesznika napominając go, uzmysławiając mu jego błędy i niewłaściwe postępowanie. Postawa Jezusa względem Zacheusza wskazuje nam inną drogę, a mianowicie ukazanie temu, kto błądzi, jak wielką ma wartość dla Boga pomimo wszystkich swoich błędów – mówił Papież przed modlitwą Anioł Pański.

„Zacheusz był bogatym współpracownikiem znienawidzonych okupantów rzymskich, wyżywkawcem ludzi. Także on chciał zobaczyć Jezusa, ale ze względu na swój stan, jako jawny grzesznik nie mógł zbliżyć się do Mistrza. Co więcej, był niskiego wzrostu. (...) Dla ludzi jest on człowiekiem, który żyje z ludzkiej krzywdy. Gdyby Jezus wypomniał mu jego grzechy i wezwał go do naprawienia krzywd, na pewno zyskałby poparcie u ludzi. On tymczasem przychodzi do domu grzesznika i dlatego ludzie zaczynają szemrać, że poszedł do tego, który jest zdieńcą – mówił Papież.

„Jezus kierując się miłosierdziem, szukał właśnie jego. Kiedy wchodzi do domu Zacheusza mówi: «Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zgineło» (w. 9-10). Spojrzenie Jezusa wykracza poza grzechy i uprzedzenia. I to jest ważne. Musimy się tego nauczyć. Jezus patrzy na osobę oczyma Boga, który nie zatrzymuje się na złu z przeszłości, ale widzi przyszłe dobro. Jezus nie zniechęca się zamknięciem, ale zawsze otwiera nowe przestrzenie życia. Nie zatrzymuje się na tym, co widać z zewnątrz, ale patrzy w serce. I w tym wypadku spojrzał w zranione serce tego człowieka, zranione grzechem zachłannością i innymi podłymi rzeczami, które uczynił Zacheusz. Patrzy w serce i do niego wchodzi!” – podkreślił Ojciec Święty.

Papież zauważył, że taka postawa może wzbudzić w człowieku pozytywne zaskoczenie, zmieknąć jego serce i skłonić do wydobycia obecnego w nim dobra. Obdarzenie człowieka zaufaniem pomaga mu wzrastać i prowadzi do jego przemiany. W ten sposób – jak podkreślił Franciszek – zachowuje się Bóg względem każdego z nas.

Duch Święty

Gdy po raz pierwszy spotykamy jakąś osobę, to zazwyczaj chcemy poznać jej imię. Tym imieniem ją potem nazywamy i przywołujemy, wyróżniamy spośród wielu innych osób i pod tym imieniem ją zapamiętujemy. Także trzecia osoba Trójcy Świętej ma swoje imię, chociaż o bardzo swoistej naturze. Nazywa się Duchem. Na początku Księgi Rodzaju, w opisie stworzenia świata jest mowa o Duchu Bożym, który unosił się nad wodami. Pojęcie „Duch” jest tłumaczeniem hebrajskiego słowa „ruah”, które oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. W Starym Testamencie słowo „Duch”, gdy odnosi się do Boga, występuje zazwyczaj z określeniami: Boży, Pański, Święty. Kim jest Duch Święty? Katechizm Kościoła Katolickiego uczy: **„Duch Święty jest trzecią osobą Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi, z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę”** (por. KKK 685).

Duch Święty jest osobą Boską, odrębną od Ojca i Syna, pochodzącą od nich, równą Im w godności, będącą wraz z Nimi jedynym tylko Bogiem. Teologowie wnikając w tajemnicę pochodzenia Ducha Świętego mówią, że Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna jako odwieczne tchnienie i osobowy wyraz wzajemnej miłości Ojca i Syna. Tajemnica Ducha Świętego została wyraźnie objawiona dopiero w Nowym testamencie przez Jezusa Chrystusa. Duch Święty objawił się podczas chrztu i Przemienienia Jezusa oraz w dniu Pięćdziesiątnicy, gdy został zesłany na Apostołów. Gdy Jezus zapowiada i obiecuje Apostołom Ducha Świętego, nazywa Go „Parakletem”, co dosłownie oznacza: „Ten, który jest wzywany przy czymś” (J 14,16.26). „Paraklet” tłumaczy się zazwyczaj jako „Pocieszyciel”; „A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy” (J 14,26). Jezus nazywa też Ducha Świętego „Duchem Prawdy” (J 16,13). W listach św. Pawła znajdują się następujące określenia: Duch obietnicy (Gal 3,14); Duch przybrania za Synów (Rz 8,15); Duch Chrystusa (Rz 8,14); Duch Pana (2 Kor 3,17); Duch Boży (Rz 8,9). U św. Piotra Apostoła pojawia się nazwa Duch chwały (1 P 4,14). Najczęściej używanym w Biblii imieniem własnym Trzeciej Osoby Boskiej jest Duch Święty. Te określenia podkreślają naturę bądź działanie trzeciej Osoby Boskiej. Ojcowie Kościoła nazywają też Ducha Świętego duszą Kościoła. Jego działanie podobne jest bowiem do roli duszy w żywym organizmie ludzkim, w którym jest ona źródłem życia i jedności.

Kościół jako wspólnota wierzących w Chrystusa jest miejscem poznania Ducha Świętego. Jest On obecny: w księgach Starego i Nowego Testamentu; w Tradycji i Nauczycielskim Urzędzie Kościoła; w liturgii sakramentalnej i modlitwie; w charyzmatach i urzędach Kościoła; w znakach życia apostołskiego i misyjnego; w świadectwie świętych (por. KKK 688). „Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus” (1 Kor 12,3). Duch Święty pozwala nam poznać, iż Jezus jest Synem Boga żywego. On przypomina Kościołowi wszystko, co Chrystus powiedział. Bez Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć jako chrześcijanie. On jest wewnętrznym Nauczycielem życia według Chrystusa, słodkim gościem i przyjacielem, który to życie inspiruje, prowadzi, poprawia i umacnia (zob. KKK 1697).

Jak pogłębiam swoją więź z Duchem Świętym? Kiedy modłę się do Trzeciej Osoby Trójcy Świętej? **Zapamiętajmy: „Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi i z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę. Duch został wysłany do serc naszych (Gal 4,6), abyśmy mogli otrzymać nowe życie dzieci Bożych. Duch Święty jest niewidzialny, lecz poznajemy Go poprzez Jego działanie, gdy objawia nam Syna i kiedy działa w Kościele** (por. Kom KKK 136, 137).

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza liturgia Słowa przypomina prawdę o zmartwychwstaniu i życiu wiecznym, a modlitwa za zmarłych pozwala nam pogłębiać naszą wiarę w to, że spotkamy się wszyscy w królestwie Bożym, bo „Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją”. Dlatego tym bardziej chcemy zaprosić do udziału we wspólnej modlitwie:

- do 10 listopada trwa nowenna za zmarłych; Zakończenie Nowenny Żałobnej 10. listopada – po Mszy Św. O godz. 18⁰⁰ – procesja wokół kościoła – prosimy zabrać ze sobą świece.
- przypominamy również o możliwości uzyskania w tych dniach (do 8 listopada) odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami za odwiedzenie cmentarza i modlitwę za zmarłych.

2. W środę, 9 listopada, będziemy obchodzić święto Rocznicę Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, która jest katedrą biskupa Rzymu – papieża. To wspaniała okazja, aby w modlitwie powierzać osobę i posługę Ojca Świętego. Pamiętamy częste apele papieża Franciszka o modlitwę za niego. Przyjdźmy więc do kościoła na wspólną modlitwę. Msze Święte odprawimy o godz. 7⁰⁰ i 18⁰⁰.

3. W piątek, 11 listopada, przypadnie 98. rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. W tym dniu pragniemy szczególnie modlić się za naszych Rodaków, którzy walczyli o wolność naszej Ojczyzny i w jej obronie. Chcemy także modlić się o to, by każdy Polak troszczył się o wspólny dom, jakim jest jego kraj. Zapraszamy do wspólnej modlitwy i na Eucharystię w intencji Ojczyzny o godz. 7⁰⁰ i 18⁰⁰, podczas której będziemy zawierzać dobremu Bogu przeszłość, teraźniejszość i przyszłość Polski, a także będziemy Go prosić, aby każdy jej mieszkaniec czuł się dobrze jako obywatel i jako chrześcijanin.

4. Wszystkim solenizantom i jubilatom tygodnia życzymy zdrowia i wielu łask Bożych.

Wasz Proboszcz

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w czwartek**, 10 listopada – **św. Leon Wielki**, papież i Doktor Kościoła, który bronił Rzymu przed najazdami barbarzyńskimi oraz wytrwale zwalczał błędy w wierze, zwłaszcza te dotyczące natury Jezusa Chrystusie;
- **w piątek**, 11 listopada – **św. Marcin z Tours**, początkowo żołnierz, a potem biskup – dobry pasterz dla swojego ludu, który śmierci się nie lękał i przed życiem się nie wzbraniał;
- **w sobotę**, 12 listopada – **św. Jozafat**, biskup i męczennik, który przelał krew za jedność Kościoła; gorliwie pracował dla jedności, charakteryzując przy tym się wielką łagodnością, co dało mu przydomek „duszochwat”.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – CzW. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl